

26-12-2018

උදෑසන මුරලි

මම ශාන්ති

බාජදාදා

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, යහපතම සලසන්නා වූ පියා, දැන් ඔබට එසේ කරන්නේ කිසිවිටෙක නැවත හඬන්නට නොවන ලෙසටයි. හැඬීම වූ කළි පාඩුවක ලකුණක් වන අතර, ශරීර අවධානයේ ලකුණ ද වේ.

ප්‍රශ්නය: කුමක් ඉරණමේ නියමිතව ඇති ලෙස සිදුවිය යුතුවන බව දන්නා නිසාද ඔබ සැමවිටම සැහැල්ලුවෙන් සිටිය යුතුව වන්නේ?

පිළිතුර: ඔබ දන්නවා මේ ජරාජීර්ණ ලෝකයේ විනාශය නියත ලෙසම සිදුවන බව. මිනිසුන් දිගටම සාමයේ සිටීමට උත්සාහ ගත්තත්, ඔවුන්ට අවශ්‍ය දේ නොවී වෙනත් දෙයක් සිදුවේ. ඔවුන් කොපමණ උත්සාහ කළත් මේ ඉරණම නැවැත්විය හැකි නොවේ. ස්වභාවික ව්‍යසන ඇති වේ. ඔබට ඔබ දෙවියන්ගේ ඇකයේ යැයි කල්මත් බවක් ඇත. ඔබට ලැබී ඇති සියලු දර්ශන ප්‍රායෝගිකවම සිදුවිය යුතුව ඇත. ඒ නිසා ඔබ නිරතුරුවම සැහැල්ලුවෙන් සිටී.

මම ශාන්ති. දැන් ඇත්තේ හක්නි මාර්ගය නිසා ලෝකයේ මිනිස් බුද්ධිය තුළ පැසසුම ඇත්තේ හක්නි මාර්ගයට පමණි. මෙහි පියාගේ පැසසුම තිබේ. එතරම්ම උසස් උරුමයක් ලබා දෙන පියාට ඔබ පැසසිය යුතුමය. හක්නියේ සතුට නැත. ඔවුන් හක්නි මාර්ගයේ සිටිය දී වුවද සිහිකරන්නේ දෙව්ලොවයි. කෙනෙක් මිය ගිය පසු මිනිසුන් කියන්නේ ඔහු දිවංගත වූවා කියාය. ඉතින් එසේ නම් ඔවුන් සතුටු විය යුතුයි. කෙනෙක් දෙව්ලොව ඉපදිනවා නම් හැඬීමක් අවශ්‍ය නැත. සිදුවන දේ නම්, ඔහු දෙව්ලොව වැසියෙක් වීම අසත්‍යයක් වන අතර, ඔවුන් දිගටම අඬන්නේ ද ඒ නිසයි. දැන් එසේ හඬන අයට යහපතක් වන්නේ කෙසේද? හැඬීම වනාහි දුකෙහි සළකුණකි. මිනිසුන් හඬනවාම නේද? ළදරුවන් ද ඉපදෙන විට හඬන්නේ ඔවුන්ට දුක දැනෙන නිසාය. දුකක් නොවුණා නම්, ඔවුන් නියත ලෙසම උද්ධීපනය සිටිනු ඇත. කෙනෙකුට කුමන විදියක හෝ පාඩුවක් සිදු වූ කළ හඬන්නට සිතේ. එවැනි කිසිම පාඩුවක් ස්වර්ණමය යුගයේ නැති අතර, ඔවුන් කිසි විටෙක නොහඬන්නේ ඒ නිසාය. පාඩුවක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් එහි නැත. මෙහිදී, ඇතැම් විට යමක් හරි හම්බ කිරීමේ දී පාඩු සිදුවන අතර ඇතැම් විට කැමට පවා යමක් නැති වන නිසා ඔවුන්ට සතුටක් නැත. දුකක් ඇති වූ විට මිනිසුන් හඬමින් දෙවියන් සිහිකරයි පැමිණ සැමට යහපත සළසන්න යැයි කියයි. ඔවුන් සැම තැනම සිටින්නේ නම්, සැමට යහපත සලසන්න එන්න යැයි කතා කරන්නේ කාටද? පරම පිතා පරමාත්මා සර්ව ව්‍යාප්ති යැයි විශ්වාස කිරීම ලොකුම වරදයි. පියා වූ කළී සැමට යහපත සලසන්නායි. යහපත සලසන්නා ඔහුම පමණක් වන අතර ඔහු නිශ්චිතවම සැමට යහපත කරයි. ඔබ දරුවන් ඒ බව දනී. ඉතින් එම පරම පිතා, පරමාත්මා ලෝකයට යහපත සළසන්නට ආ හැක්කේ කවදාද? ලෝකයට යහපත සළසන්නට වෙන කිසිවෙකුට නොහැකිය. එසේ සිදුවන විට පියා සර්ව ව්‍යාප්ති යැයි ඔවුන් කියයි. මෙය විශාල වැරදීමකි. පියා ඔබට ඔහුගේම හැඳින්වීම ලබාදී මෙසේ කියයි මත්මනාහාව! යහපත ඇත්තේ මේ කරුණ තුළ පමණි. ස්වර්ණමය හා රිදී යුග වලදී, කිසි අවස්ථාවක කිසි ලෙසකින්වත් පාඩුවක් සිදු නොවේ. රාම කුමරුගේ රාජ්‍යය පවතින රිදී යුගයේ දී ද, සිංහයා සහ බැටළුවා එකට දිය බොයි. කලා දෙකකින් අඩු වී සතුටට ටිකක් වන නිසා අපි රාමා සහ සීතාගේ රජදහන නොපසසමු. අපි වඩා කැමති පියා විසින් ස්ථාපිත කරන දෙව්ලොවටයි. එම උරුමය අපි සම්පූර්ණයෙන් ලබනවා නම් එයයි හොඳ. අපි පියාගෙන් සියල්ලටම වඩා ඉහළ උරුමය ලබා සියලු දෙනාට යහපත සිදු කළ යුතුයි. හැම කෙනෙකුම ශ්‍රීමත් පිළිපදිමින් තමාට යහපත කරගත යුතුව ඇත. පියා මෙසේ විස්තර කරයි. එකක් යක්ෂ ප්‍රජාව වන අතර, අනෙක දිව්‍ය ප්‍රජාවයි. දැන් එක පැත්තකින් රාවණ රාජ්‍යය ඇති අතර, අනෙක් පැත්තෙන් මම දිව්‍ය ප්‍රජාව ස්ථාපනය කරමින් සිටිමි. දැන් ඇත්තේ දිව්‍ය ප්‍රජාව නොවේ. මා මෙම යක්ෂ ප්‍රජාව දිව්‍ය ප්‍රජාව කරමින් සිටිමි. දිව්‍ය ප්‍රජාව ඇත්තේ ස්වර්ණමය යුගයේ යැයි කියැවේ. පියා මෙසේ කියයි මා මෙම යක්ෂ ප්‍රජාව අනාගත දිව්‍ය ප්‍රජාව බවට පත් කරමින් සිටිමි. දැන් ඇත්තේ බ්‍රහ්මින් ප්‍රජාවයි. දිව්‍ය ප්‍රජාව නිමවමින් ඇත. ගුරුණානක් ද මෙසේ කියා ඇත මනුෂ්‍යයන් දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරන්නට දෙවියන්ට වැඩි කලක් ගත නොවේ. කොහොමනමුත්, ඔහු දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරන්නේ කුමන මනුෂ්‍යයින්ද? ඔවුන් නාටකයේ මූල, මැද හා අග නොදනී. ලෝකය ආරම්භයේම සිටි ඉතාමත්ම උසස් ලක්ෂ්මී නාරායන් පවා ලෝකයේ මූල, මැද හා අග දන්නේ නැත. ඔවුන් ත්‍රිකාල් දර්ශී නොවේ. ඔවුන්ගේ පෙර භවයේ දී ඔවුන් ත්‍රිකාල් දර්ශී විය. ඔවුන් ස්වදර්ශන චක්‍රධාරී වූ අතර රාජකීය තත්ත්වය ලැබුවේ එමගින්ය. කොහොමනමුත්, මිනිසුන් ස්වදර්ශන චක්‍රය දී ඇත්තේ විෂ්ණු අතටය. ඒ නිසා, ස්වදර්ශන චක්‍රධාරී වන්නේ බ්‍රහ්මන්වරු බව ඔබ තේරුම් කරන විට, ඔවුන්

උද්භූමියට පත් වෙයි. ඔවුන් ක්‍රිස්තියානු ද එසේ වේ, විශ්වය ද එසේ වේ යැයි කියයි. විශ්වය වූ කලී ලක්ෂ්මී නාරායන්ගේ ද්විත්ව ස්වරූපය යැයි ඔවුන් නොදනී. අපි ද මේ බව නොදැන සිටියෙමු. හැම අවස්ථාවකම මිනිසුන් කියන්නේ ‘මේ ඉරණමයි!’ කියාය. සිදුවන දේ කිසිවෙකුට වැලැක්විය නොහැක. මේ නාටකයයි. ඉතින් සියල්ලටම පළමු ඔබ කළ යුත්තේ පියාව හඳුන්වාදීම ද, එසේ නැත්නම්, නාටකයේ රහස් විස්තර කර දීම ද? එවිටත් ඔබ බාබා ගැන සිතියෙන් සිටිය යුතුයි. ඒ නිසා සියල්ලට පළමු ඔබ කළ යුතුව ඇත්තේ පියාව හඳුන්වා දීමයි. ශිව බාබා, අසීමිත බාබා ඉතා ප්‍රසිද්ධය. ‘රුද්‍ර බාබා’ යැයි කිසි විටෙක නොකියැවේ. ශිව බාබා කවුරුත් දනී. පියා මෙසේ විස්තර කරයි. භක්තිමත්ව සිටින කොහේ හෝ වේවා එහි ගොස් ඔවුන්ට විස්තර කර දෙන්න. හිමාලයේ වයස, අවුරුදු මිලියන ගණනක් යැයි මිනිසුන් කියන බව පුවත්පත් වල පළ වේ. හිමාලය කඳු වැටියට වයසක් කියන්නේ කෙසේද? එය හැමදාම තිබුණා. හිමාලයා කඳුවැටි කවදා හෝ නොතිබුණේද? මේ භාරතය ද සදාතනිකයි. ඔබට කිව නොහැකියි එය නිමැවුණේ කවදාද කියා! ඊට වයසක් කිව නොහැකියි. ඒ ලෙසින්ම ඔබට හිමාලය ද මෙහි මෙතෙක් කල් තිබුණා යැයි කිව නොහැකියි. හිමාලයා කඳු වැටියට වයසක් තිබිය නොහැකියි. අහස හෝ සාගරය මෙතරම් වයස යැයි ඔබට කිව නොහැක. ඔවුන් හිමාලයේ වයස ගැන කිව්වොත් සාගරයේ වයසත් කිව යුතුය, නමුත් ඔවුන් කිසිවක් දන්නේ නැත. මෙහිදී ඔබ පියාගෙන් ඔබේ උරුමය ලැබිය යුතුමයි. මේ දේව පවුලයි. ඔබ දන්නවා පියාට අයිති වීමෙන් ඔබ දෙව්ලොව හිමිකරුවන් බවට පත් වන බව. එය එක ජනක් රජ කෙනෙකුගේ ප්‍රශ්නයක් නොවේ. දේව රජ දහනේ, ජීවත් මුක්තියේ බොහෝ දෙනා ඇත. සෑම දෙනාම ජීවත් මුක්තිය ලබයි. ඔබ තත්පරයක ඇසිල්ලෙන් ජීවත් මුක්තිය ලැබීම සඳහා උත්සාහ කරන අයයි. ඔබ දරුවන් බවට පත් වී ඇත. මම, බාබා යනුවෙන් ඇමතීම් කරයි. ඔබ ජීවත් මුක්තිය ලබනවාමයි නේද? ඔබට තේරුම් ගත හැකියි, යටත් වැසියන් බොහෝ සෙයින් නිර්මාණය වන බව. දිනෙන් දිනම ඔබේ බලපෑම පැතිරී යා යුතුයි. මෙම ආගම දහම ස්ථාපනය කිරීමට බොහෝ වෙහෙස ගත යුතුය. ඒ කියන ජීවත්ම සත්තාවන් උඩ සිට පැමිණෙන්නේ ඔවුන්ගේ ස්ථාපිත කිරීම් සඳහා වන අතර, අන් අය ඔවුන් පසුපස යයි. මෙහිදී අන් සෑම කෙනෙක්ම, ඔබ එක එක්කෙනා රජ දහනේ වාසනාව ලැබීමට සුදුසු අය බවට පත් කරනු ලබයි. ඔබ වටිනා අය බවට පත් කිරීම පියාගේ යුතුකමයි. මායා සියලු දෙනාම නොවටිනා අය බවට පත් කර ඇත, ඇතැම් විට මුක්තියට සහ ජීවත් මුක්තියට වටිනා අය පවා, මහාභූත පවා නොවටිනා බවට පත් වී ඇත. නැවතත් පියා ඒවා වටිනා ලෙස තනයි. දැන් මෙහිදී කෙනෙක් යම් තරමක උත්සාහයක් දරයිද, සෑම තත්පරයකම ඔහු කලින් වක්‍රයේ ද එම උත්සාහයම දැරූ බව ඔබ තේරුම් ගනී. එසේ උද්භූමි වූ සමහරු පියා අතහැර බැහැර ගොස් ඇත. ඔබ මෙය ප්‍රායෝගික ලෙස දිගටම දකී. විනාශය අතළහ ඉදිරියෙන්ම ඇති බව ඔබ තේරුම් ගෙන ඇත. නාටකයට අනුව හැම කෙනෙක්ම රහපෑම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පැමිණ ඇත. මිනිස්සුන්ට ඕන වන්නේ එකක් වන අතර, ඉරණම වන්නේ වෙනත් එකකි. ඔවුන්ට සාමය අවශ්‍ය නමුත් ඔබ දරුවන් දන්නවා ඉරණම කුමක්ද කියා. ඔබට දර්ශන ද ලැබේ. විනාශය සිදු නොවීමට ඔවුන් කොතරම් උත්සාහ කරමින් ඉහ ගැහුවත්, එය වැලැක්විය නොහැකියි! එය ඉරණමයි. භූමිකම්පා ද, ස්වාභාවික ව්‍යසන ද ඇති වේ. ඔවුන් කුමක් කරන්නද? ඔවුන් කියාපි මෙය දෙවියන්ගේ ක්‍රියාවක් කියා. ඔබ අතරින් ද, හොඳ කුල්මත් බවකින් ස්මෘතිය තුළ සිටින්නේ ඉතා සුළු දෙනෙකි. කිසිම කෙනෙක් පරිපූර්ණත්වයට පත් වී නොමැත. ඔබ දන්නවා මෙම ඉරණම වැලැක්විය නොහැකි බව. ආහාර නැති වේ! මිනිසුන්ට නවාතැන් නැති වේ! කෙනෙකුට අඩි තුනක ඉඩක්වත් සොයාගැනීමට නොහැකි වෙයි. මේ ඔබේ දේව පවුලයි පියා මව, පියා හා දරුවන් සිටී. පියා මෙසේ කියයි මගේ දරුවන් ඉදිරිපිට මා විසින්ම හෙළිදරව් වෙමි. මම ඔබ දරුවන්ට උගන්වමි. දරුවන් මෙසේ කියයි අපි පියාගේ උපදෙස් අනුගමනය කරමු. පියා මෙසේ කියයි මම පෞද්ගලිකවම මගේ දරුවන් ඉදිරියට පැමිණ ඔවුන්ට උපදෙස් දෙමි. මගේ දරුවන් පමණක් ඒවා තේරුම් ගනී. ඔබට නොතේරෙන්නේ නම් අතහැර දමන්න. සටන් කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැත. මම ඔබට පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙමින් සිටිමි. පියා මෙසේ කියයි මාව සිහිපත් කළ විට ඔබේ සියලු පව් දුරු වී යයි, ඒ අතරම ස්වදර්ශන වක්‍රය සිහිකළ විට ඔබ පොළෝ තළයේ පාලකයන් බවට පත්වේ. මන්මනභාව සහ මධ්‍යස්ථභාව යන්නෙහි තේරුම මෙයයි. නිර්මාණකයා සහ නිර්මාණයේ රහස් තේරුම් කරන පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන්න. ප්‍රධානම දෙය මෙයයි. ගීතාවේ ප්‍රධාන වරද වී ඇත්තේ ද මෙයයි. පියා මෙසේ කියයි යහපත සලසන්නා වූ මා මෙහි පැමිණ සියලු දෙනාටම යහපත සැලසිය යුතුව ඇත. නමුත් ආගමික ලේඛණ වලින් කිසිඳු යහපතක් සිදුවිය නොහැකියි. සියල්ලට පළමු ඔබ ඔප්පු කළ යුත්තේ දෙවියන් එකම කෙනෙක් බවයි. ඔබ ඔහු සිහිපත් කරන නමුත් ඔබ එය දන්නේ නැත. පියාව සිහිකිරීමට අවශ්‍ය නම් ඔහුගේ හැඳින්වීම ද ලබා ගැනීම අවශ්‍යය. ඔහු සිටින්නේ කොහිද? ඔහු මෙහි පැමිණෙනවාද නැද්ද? පියා මෙහිදී නියතයෙන්ම උරුමය ලබා දෙයි. එසේ නැත්නම් එය ලැබෙන්නේ එහි ද? පියා ඔබ ඉදිරියේ පෞද්ගලිකවම සිටිය යුතුය. මිනිසුන් ශිව

රාත්‍රිය සමරයි. ශිවා වනාහි සියලු ජීවත්ම සත්තාවන්ගේ උත්තරීතර පියාය. ඔහු නිර්මාණකයා වන අතර, ලබා දෙනුයේ නවතම වූ ඥානයයි. ඔහු ලෝක වක්‍රයේ මුල, මැද හා අග දනී. ඔහු වූ කලී මිනිසුන් දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරනා ඉහළම ඉහළ ගුරුවරයායි. ඔහු ඔබට රාජයෝගා උගන්වයි. මිනිසුන්ට කිසි විටෙක රාජයෝගා ඉගැන්විය නොහැකියි. අපි ඔහුගෙන් ඉගෙන ගෙන ඇති අතර, ඒ නිසාම ඔබට ඉගැන්විය හැකි වී ඇත. ගීතාවේ ආරම්භයේ දී සහ අවසානයේ දී මන්මනභාව සහ මධ්‍යස්ථාව යන්න සඳහන් වේ. ඔබේ බුද්ධියේ ද නාටකය හා වෘක්ෂය පිළිබඳ ඥානය ඇත. ඒවා සම්පූර්ණ ලෙස විස්තර කර දිය යුතුයි. අවසාන ඵලය වන්නේ එකයි ඔබ පියා හා උරුමය සිහිකරයි. මෙහිදී ඇත්තේ ද එකයි අපි මුළු ලොවම හිමිකරුවෝ බවට පත් වෙමු. ලෝකයේ යහපත සලසන්නා පමණක්ම ඔබව ලෝකය හිමිකරුවන් බවට පත් කරයි. ඔහු ඔබ දෙවිලොව හිමිකරුවන් කරවයි. ඔහු ඔබව අපායේ හිමිකරුවන් නොකරයි. රාවණ අපායේ නිමවුම්කරු බවත්, පියා දෙවිලොව නිමවුම්කරු බවත් ලෝකය දන්නේ නැත. පියා මෙසේ කියයි දැන් මරණය අත ළඟ, ඔබ ඉදිරියේම ඇත. එය සෑම කෙනෙක්ගේම ආපසු යාමේ අවස්ථාවයි. මා පැමිණියේ ඔබ ආපසු රැගෙන යාමටයි. මාව සිහිකළ විට ඔබේ පව දුරු වී යයි. ජීව සත්තාවන් කිළිටි බවින් පාරිශුද්ධ බවට පත්වේ. එවිට මා ඔබව දෙවිලොව යවමි. ඔබ මෙය සැමටම තේරුම් කර දිය යුත්තේ ඔබේ බුද්ධියේ පැහැදිලි ශ්‍රද්ධාව ඇතිව මිස නිකම්ම ගිරවුන් මෙන් නොවේ. බුද්ධියේ ශ්‍රද්ධාව ඇති අය හැඬීමට හෝ ශරීර අවධානයට පත්වීමට අවශ්‍ය නැත. ශරීර විඥානය ඔබව බොහෝ කිළිටි කරයි. දැන් ජීව සත්තා විඥානයට පත්වන්න. ඔබේ ශරීරයේ දිවි පැවැත්ම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියා කරන්න. ඒ කියන එම මිනිස්සු ක්‍රියා අත්හරියි. මෙහිදී ඔබ පවුලේ අය සමඟ ගෙදර ඉන්නා ගමන් දරුවන් ද බලාගනී. පියාත් වක්‍රයත් පිළිබඳ ඥානය ඉතා පහසුය. පියාට බොහෝ දරුවන් ඇත. ඇතැම් අය වටිනා අතර, අන් අය නොවටිනා අයය ඔවුන් පියාගේ නම අපහාසයට ලක් කරයි! ඔවුන්ගේ මුහුණු ද කැත කරගනී. පියා මෙසේ කියයි ඔබේ මුහුණු කැත කර නොගන්න. ඔබ දරුවන් බවට පත් වූ පසුත් ඔබේ මුහුණුවල දැලිගා ගනී! ඉතින් එවිට ඔබ ඔබේ පරපුර අවමානයට ලක් කළ අය වේ. කාම රාග සෑය මත සිටීමෙන් ඔබ අශෝභන වී ඇත. ඔබ කාම දර සෑයේ පිළිස්සී මරණයට පත් විය යුතු නැහැ නේද? එවැනි කුල්මත් භාවයක් සුළුවෙන් හෝ නොතිබිය යුතුය. පැවිදි වරුන් ද මෙය ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයන්ට නොකියයි. යථාර්ථයෙන් බැලූ විට ඔවුන් අනුගාමිකයින් නොවේ. පියා සැමටම සත්‍ය දේම විස්තර කරයි. පියා මෙසේ කියයි මාව සිහි කරන්න. ඔබ දිවුරා මෙසේ කියා ඇත. බාබා, මම ඔබේ උපදෙස් පිළිපැද දෙවිලොව වැසියා බවට පත්වෙමි. පියා මෙසේ කියයි දරුවනි එසේ නම්, ඔබ ඇයි පාප උගුලට වැටෙන්නට සිතන්නේ? ඔබ දියණියන්, ඔවුන්ට මෙවැනි මුරලි කියවන විට ඔවුන් මෙසේ කියයි අපි කවදාකවත් මෙවැනි ඥානයක් අසා නැත. ඔබ සිද්ධස්ථාන වල නායකයින් අල්ලා ගත යුතුයි. ඔවුන් වෙත පිංතූර ගෙනයන්න. මෙම ත්‍රිමූර්ති සහ වෘක්ෂයේ පිංතූර දිල්වලා හා සම්බන්ධය. දෙවි දේවතා ගස ඉහළින්ම තිබුණත් ඔවුන් එය පෙන්වන්නේ, අතීතයට අයත් දෙයක් ලෙසය. එවැනි සේවයක් කරන අය බාබා විසින් මෙසේ පැසසේ. රමේෂ්ව පසසනා ආකාරයෙන් ඔහු විශ්මිත දේ කරයි. වේගයෙන් සේවය කළ හැකි ක්‍රමයක් ලෙස ප්‍රදර්ශනය ඔහු ඉතා හොඳින් සකස් කළේය. අපි මෙහින් ප්‍රදර්ශනයක් කරමු. පිංතූර ඉතා හොඳය. බලන්න දිල්ලියේ ආගමික සම්මන්ත්‍රණ දෙස ඔවුන් ද කියන්නේ ඒකත්වයක් තිබිය යුතු බවය. නමුත් එහි තේරුමක් නැත. පියා එක්කෙනෙක් වන අතර අනෙක් සියලු අය සහෝදර සහෝදරියන්ය. එය පියාගෙන් උරුමය ලබා ගැනීමේ ප්‍රශ්නයකි. ඔබ කිරි සහ සීනි සේ සමගි වන්නේ කුමන ආකාරයෙන්ද? මේවා තේරුම් කර ගත යුතු කරුණුය. ප්‍රදර්ශන වැඩි වර්ධන කර ගැනීමේ ක්‍රම සම්පාදනය කර ගත යුතුය. එසේ සේවය ඔප්පු නොකරන අය ලැජ්ජා විය යුතුයි. අළුතින් දහයක් පැමිණෙන විට, පරණ අය අටක් දහයක්ම අවසන් වනවා නම් එහි යහපත කුමක් ද? අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනයක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබේ ශරීරයේ දිවි පැවැත්ම සඳහා ක්‍රියාත්මක වන අතරවාරයේ ජීව සත්තා විඥානය හුරුපුරුදු කරන්න. කිසිම හේතුවක් නිසා ඔබ අඬන්න හෝ ශරීර අවධානයට පත් නොවිය යුතුය.
2. ශ්‍රීමත් අනුගමනයෙන් ඔබටත්, අන් අයටත් යහපත කරගන්න. වටිනා බවට පත් වී පියාගේ නම බබළවාලන්න.

වරදානය: ඔබේ ඉන්ද්‍රියන් සිසිල් හා සාමකාමී කරගෙන ස්වාධිපතියෙන් සහ සිසිලසේ දේවතාවියක් (සීතලා දේවී) වේවා.

ස්වාධිපතියන් වන දරුවන් හට තම ඉන්ද්‍රියන් කිසිවකට මුලා විය නොහැක. මුලාව සිදු කරන මිත්‍යාව අවසන් වන විට සහ ඔබේ ඉන්ද්‍රියන් සිසිල් වන විට ඔබ සිසිලසේ දෙවභනන් වේ. සිසිලසේ දෙවභනකට කිසි විටෙක වෛරය ඇති නොවේ. සමහරු කියනවා තමන්ට තරහ නැති මුත් තමන් ටිකක් මහන්තත්තකම පෙන්නිය යුතු බව. කොහොමනමුත්, මහන්තත්තකමත් ද්වේශයෙන් පැවත එන්නකි. එය සුළුවෙන් හෝ ඇති විට, හත්මුතු පරම්පරාවම නිර්මාණය වේ. ඉතින්, ඔබ සිසිලසේ දේවී දේවතාවන් වන අතර ඒ නිසයි වෛරයේ හෝ මහන්තත්තකමේ සංස්කාර සිහිනෙන් හෝ මතුචීමට ඉඩ නොදිය යුත්තේ.

පාඨය: කිකරු දරුවන් නිරායාසයෙන්ම සුබ පැතුම් සහ වරදාන ලැබීමට සුදුසු වන අතර, ඔවුන්ට වරදාන ඉල්ලා සිටීමට අවශ්‍ය නොවේ.

*** ඔම ශාන්තී ***